

تەفسیری ئایەتەکانی پۆژوو
وہ پروونکردنہ وہی گرنگترین حوکمہکانی پۆژوو
وہ ہہندیک لہ وہی پە یوہندی پۆہی ہہیہ

ئامادە کردنی : ھەزار بۆ لای پەروەردگارە کە ی :

ھەیتەم موخەممەد سەرحان

مامۆستا لہ پەیمانگای ھەرەم لہ مزگەوتی پیغەمبەری خوا – لہ پیشدا - و

سەرپەرشتیاری پەیمانگای سوننە

mahadsunnah.com

خوا لہ خۆی و دایک و باوکی و ھەرکەسیک یارمەتی داوہ لہ دەرکردنی ئەم کتیبە

خۆش بێت

چاپی یە کەم

هه موو مافه كان پاريزراون

چاپي يه كه م

(ئەم نوسخە يە ئەليكترونيە لە ژيڕ دەرچووندا يە و هيشتا ئامادە نيه بۆ چاپکردن)

١٤٤٧ کۆچى - ٢٠٢٦ زاینی

پېرست

- ۳ پېرست
- ۴ پېشه کی
- ۶ ئایه ته کانی پوژوو و تهفسیره که ی
- ۱۴ راستی پوژوو و فهزله که ی
- ۱۶ له ئه حکامه کانی پوژوو
- ۲۱ جوړه کانی پوژوو به پپی حوکه که ی
- ۲۲ ئاموژگاری گرنګ بو پوژووان له پهمه زاندا
- ۲۵ هوکارگه لیک که یارمه تی موسلمان ده دهن له پهمه زاندا
- ۲۸ له ئه حکامه کانی شهوی قه در
- ۳۲ له ئه حکامه کانی زه کات سهر فیتره
- ۳۳ له ئه حکامه کانی نوپزی جه ژن
- ۳۶ چه ند پرسیاریک بو خوینه ر

پیشه کی

به ناوی خواى به خشندهى میهره بان

سو پاس بۆ خوا، سو پاسى ده کهین و داواى یارمه تی لی ده کهین و داواى لیخو شبوونی لی ده کهین، و په نا ده گرین به خوا له خراپه کانی دهروونمان و کردهوه خراپه کانمان، ههرکه سیک خوا پینایی بکات ئەوا کهس نییه گومرای بکات، و ههرکه سیک گومرا بیت بکات ئەوا کهس نییه پینایی بکات، و شایه تی ددهم که هیچ په رستراویک نییه شایه نی په رستن بیت جگه له الله، تهنه و بی هاوبه شه، و شایه تی ددهم که موحه ممه د به نده و پیغه مبه ری ئەوه (صلی الله علیه وسلم).

أما بعد :

به راستی پوژوو په رستنیکی گه ورهیه، و پایه یه که له پایه کانی ئیسلام، خواى گه وره بۆ به نده کانی داناوه وه ک په حمه تیک پییان، و پاک کردنه وه یه ک بۆ دهروونیان، و په روه رده کردنیک بۆ دلیان، و به ستنه وه یان به مه به سته کانی به ندایه تی دلسوزانه، و خواى گه وره فهرز کردنه که ی به ستوته وه به بانگه وازی ئیانه وه، و ئامانجه که ی کردووه به به ده سته پینانی ته قوا، بویه بووه به قوتا بخانه یه کی ئیانی که تیتیدا به نده په روه رده ده بیت له سه ر چاودیری کردنی په روه رده گاره که ی و موجه ده ی نه فسی و پیشخستنی فرمانی خوا به سه ر ئاره زووی و خووی جه سته دا.

به راستی ده که کانی قورئان و سوننه ت زوړن له سه ر پوونکردنه وه ی پله و پایه ی پوژوو، و باسکردنی فه زله که ی و ورده کاری حوکه کانی و مه رج و ئادابه کانی، که به لگن له سه ر گه وره یی ئەو مانگه، وه زوړی ئەوه ی په یوه سته پیوه ی له و مه سه لانه ی که موسلمان پیوستی پییه تی بۆ شاره زابوون لی؛ تاوه کو به ندایه تی په روه رده گاری بکات له سه ر به رچاوپروونی، و ئەم فهرزه ئەنجام بدات به و شیوه یه ی که خواى گه وره پازی ده کات.

له م پروانگه یه وه ئەم نامه یه هات بۆ خستنه پرووی حوکه کانی پوژوو به کورتی و ئاسانی، به ستر او به به لگه وه له قورئان و سوننه ت، له گه ل پابه ندبوون به وه ی ئەهلی عیلم بریاریان له سه ر داوه، به بی

دریژدادری بیزارکەر، و بهی کورتیپری تیکدەر، به ئومیدی ئەوێ بیته یارمەتیدەر بۆ قوتابیانی زانست، وە بۆ موسلمان لە ئەنجامدانی ئەم پەرستنه به شیوهیهکی دروست.

داواکارین لە خوای زیندوو و پاگری زهوی و ئاسمان که ئەم کاره تهنها له بهر خۆی بوو بێت و سوود بگهیهنیت به خوینەر و نووسەر و یارمەتیدەر، بهراستی ئەو وهلی ئەوێه و توانای بهسهریدا ههیه، و دروود و بهره کهت برژیت بهسەر موحهممهدی پیغمبهری نهخویندهوار، و بهسەر ئال و بهیت و هاوهلانی و ئەوێ به چاکه شوینیان کهوتوو تا پۆژی دوايي.

تایه ته کانی پوژوو و ته فسیره که ی

خوای گه وره ده فیه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ. وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ^ط وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْتُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ^ط أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾ أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ الرِّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ ^ط هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ^ط عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَشِّرُوهُمْ ^ط وَأَبْشَرُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ^ط وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى الْيَلِ ^ط وَلَا تُبَشِّرُوهُمْ ^ط وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ ^ط تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا ^ط كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾﴾ البقرة: ١٨٣ - ١٨٧

زانای پایه بهرز سه عدی (په حمه تی خوای لیبیت) فه رموویه تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾﴾. خوای گه وره هه وال ده دات به وهی که منه تی رژاندووه به سهر به نده کانیدا، به وهی پوژوو له سهریان فهرز کردووه ههروه کو چوّن له سهر ئوممه تانی پیشوو فه رزی کردبوو؛ چونکه ئهمه لهو شه ريعهت و بابه تانه یه که بهرزه وهندی دروستکراوانی تیدایه له هه موو سه رده میکدا، وه هاندانی تیدایه بو ئهم

ئوممەتە، بەوہی دەبیٹ ئیوہ پیشبرکی بکەن لە گەڵ ئەوانی تردا لە تەواوکردنی کردەوہ کاندایا، وە پەلەکردن بۆ ئاکارە باشەکان و ئەمە لەو کارە قورسانە نییە کە تاییەت کراییتن پێیەوہ.

پاشان خوای گەورە حیکمەتە کە یاسکرد لە شەرعییەتدانی پۆژوودا و فەرمووی: ﴿لَعَلَّکُمْ تَتَّقُونَ﴾، چونکە پۆژوو یەکیکە لە گەورەترین ھۆکارەکانی بەدەست ھێنانی تەقوا؛ چونکە گوێپرایەلی فەرمانی خوا و دوورکەوتنەوہ لە نەھییەکانی تێدایە.

لەو شتانە ی کە تەقوا لەخۆ دەگرێت:

- ئەوہی پۆژووان وازی لێ دەھێنێت کە خوای گەورە حەرامی کردووە لەسەری لە خواردن و خواردنەوہ و جووت بوون و ھاوشیوہکانیان، کە نەفس حەزی بۆی دەچێت؛ بەمەبەستی خۆنزیکردنەوہ لەخودا، بە ئومیدی بەدەست ھێنانی پاداشتە کە ی بەھۆی وازھێنان لێ، ئەمەش لە تەقوایە.

- لەوانە: پۆژووان پراھێنان بە نەفسی خۆی دەکات لەسەر چاودیڤی کردنی خوای گەورە، بۆیە واز لەوہ دەھێنێت کە نەفسی حەزی لێیەتی لەگەڵ بوونی توانای لەسەری؛ چونکە دەزانێت خوای گەورە ئاگادارە لێی.

- لەوانە: پۆژوو پێپەوہکانی شەیتان تەسک دەکاتەوہ، چونکە شەیتان بەناو دەمارەکانی نەوہی ئادەمدا دەپروات وەکو خوین، جا بە پۆژوو دەسەلاتی لاواز دەبیٹ و ئەمیش تاوانەکانی کەم دەبیٹەوہ.

- لەوانە: پۆژووان لە زۆربە ی کاتدا گوێپرایەلی زۆر دەبیٹ، و گوێپرایەلیش لە ئاکارەکانی تەقوایە.

- لەوانە: دەوڵەمەند کاتیک ئازاری برسییتی دەچێژێت ئەوہ وای لێ دەکات ھاوسۆزی ھەژارە نەدارەکان بیٹ، ئەمەش لە ئاکارەکانی تەقوایە.

﴿ أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ (١٨٤)

کاتیک خوی گه‌وره باسی ئه‌وه‌ی کرد که پۆژووی له‌سه‌ریان فهرز کردوو، هه‌والی دا به‌وه‌ی که پۆژانیکی دیاریکراوه ؛ واته: کهمه و له‌وپه‌ری ئاسانیدایه، پاشان ئاسانکارییه‌کی تری کرد و فهرمووی: ﴿ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌و ناره‌حه‌تییه‌ی که هه‌یه‌تی له زۆربه‌ی کاتدا، خوی گه‌وره پوخسه‌تی پیدان به‌ پۆژوو نه‌گرتن.

کاتیک که ده‌بیت به‌رژه‌وه‌ندی پۆژوو که بۆ هه‌موو باوه‌رداریک به‌ده‌ست بیت، فهرمانی پیکردن که قه‌ره‌بووی بکه‌نه‌وه له‌ پۆژانی تردا کاتیک نه‌خۆشییه‌که نامینیت و سه‌فه‌ره‌که ته‌واو ده‌بیت، و ئیسراحت به‌ده‌ست دیت.

وه له‌ فهرمایشته‌که‌ی: ﴿ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ به‌لگه‌ی تیدایه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌بیت ژماره‌ی پۆژانی په‌مه‌زان قه‌زا بکاته‌وه، ته‌واو بیت یان کهم و له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی دروسته‌ پۆژانی کورت و سارد قه‌زا بکاته‌وه له‌جیاتی پۆژانی درێژ و گه‌رم؛ وه به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه.

و فهرمایشته‌که‌ی: ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ ﴾ واته: توانای پۆژوویان هه‌یه ﴿ فِدْيَةٌ ﴾ له‌جیاتی هه‌ر پۆژیک که پۆژوو که‌ی تیدا ناگریت ﴿ طَعَامُ مِسْكِينٍ ﴾، ئه‌مه له‌ سه‌ره‌تای فهرزکردنی پۆژوودا بوو، کاتیک پانه‌هاتبوون له‌سه‌ر پۆژوو، فهرزکردنی به‌ شیوه‌یه‌کی یه‌کلاکه‌ره‌وه ناره‌حه‌تی تیدا بوو بۆیان، په‌روه‌ردگاری دانای پله به‌ پله له‌گه‌لیان پۆیشت به‌ ئاسانترین پێگه، و بژارده‌ی خسته به‌رده‌م ئه‌وه‌ی توانای هه‌یه له‌نیوان ئه‌وه‌ی به‌پۆژوو بیت - که ئه‌مه‌یان باشته‌ - یان فیدی به‌دات، بۆیه فهرمووی: ﴿ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ ﴾، پاشان دواي ئه‌وه پۆژووی کرده فهرز له‌سه‌ر که‌سی به‌توانا، و که‌سی به‌توانا پۆژوو ناگریت و قه‌زای ده‌کاته‌وه له‌ پۆژانی تردا.

وه وتراوه: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ﴾ واته: تهحه مولى ده كهن، و مه شه قه تيان بو دروست ده كات مه شه قه تيك كه بهرگه نه گيريت؛ وه ك پير و په ككه وته ﴿فَدِيَةٍ﴾ له جياتى ههر پوژيک هه ژاريک (نان بدات)، و ئه مه راسته كه يه.

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ﴿١٨٥﴾.

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ واته: ئه و پوژووهى له سه رتان فهرز كراوه، بریتیه له مانگی په مه زان، ئه و مانگه گه وره یه كه خوی گه وره فه زلی گه وره ی تیدا دابه زاندووه بوتان، كه بریتیه له قورئانی پیروژ كه هیدایه تی تیدایه بو بهرزه وه ندییه ئاینی و دونیاییه کانتان، وه پوونکردنه وه ی حق به ناشکرترین شیوه، وه جیا کردنه وه (فورقان) له نیوان حق و باتلدا، وه هیدایه ت و گومرای، وه ئه هلی به خته وه ری و ئه هلی به دبه ختی.

جا شایسته یه به مانگیك كه ئه مه فه زله كه ی بیت، وه ئه مه چا كه ی خوا بیت به سه رتانه وه تیدا، كه بیته وه رزیك بو عبادت و تیدا پوژوو فهرز بكریت

جا كاتیک بریاری داو فه زله كه ی و حیکمه تی خوی گه وره ی پوونکرده وه له تایه تمه ندیتیه كه یدا؛ فه رمووی: ﴿فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾، ئه مه دیاریکردنی پوژوو له سه ر كه سی به توانای ته ندروستی ئاماده (موقیم).

و کاتیک نه سخه كه بو بژارده ی نیوان پوژوو و فیدیه بوو به تایه تی، دووباره پوخسه ته كه ی بو نه خوش و موسافیر هیناوه؛ تاوه كو وا گومان نه بریت كه پوخسه ته كه ش نه سخ بووه ته وه، بویه فه رمووی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ واته: خوی گه وره ده یه ویت ئاسانکاریتان بو بکات ریگه کانتان بو خوش بکات كه ده گه یه نیته په زامه ندی خوی به گه وره ترین ئاسانکاری، و ههر بویه هه موو ئه وه ی خوی

گه وره فه رمانی پښ كړدووه به بهنده كانی له وپه پری ئاسانیدایه له بنچینه دا، وه نه گهر هه ندیک ئاستهنگ دروست بوون كه بووه هوی قورسی ، نهوا ئاسانی ده كات به ئاسانكارییه کی تر، جا به لابردي، یان به سوو ككردنی به جوړه ها سوو ككردن.

و نه مه پرسته یه كه كه ناكړیت ورده كاری بكریت؛ چونكه ورده كارییه كه ی هه موو شه ریه ته كان ده گړته وه، و هه موو پوخست و سوو ككردنه كان ده چنه ژیره وه.

﴿وَلْتَكْمِلُوا الْعِدَّةَ﴾ نه مه -والله أعلم- تاوه كو كه سپك وا گومان نه بات كه مه به ست له پوژووی په مه زان به به شیکی به ده ست دیت، نه م گومانه ی لابر د به فه رمان كړدن به ته واو كړدنې ژماره كه (عده)، وه سوپاسی خوا بكریت له كاتی ته واو كړنیدا له سهر ته و فیک و ئاسانكاری و پروون كړدنه وه ی بو بهنده كانی، وه به ته كبر كړدن له كاتی كو تایی هاتنیدا، وه ته كبر كړدن كاتی بینینی مانگی شه ووال تاوه كو ته واو بوونی وتاری (خوتبه ی) جه ژن ده چته ناو نه مه وه .

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

نه مه وه لامي پرسپاریكه، هه ندیک له هاوه لان پرسپاریان له پیغه مبه ری خوا كړد (صلی الله علیه وسلم) و وتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا؛ ئایا په روه ردگارمان نزیكه تا به نه ینی قسه ی له گهل بكه ین، یان دووره تا بانگی بكه ین؟ جا ئایه تی: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾ دابه زی؛ چونكه خوی گه وره چاودیر و شایه ت و ئاگاداره به سهر نه ینی و شاراوه كاندا، ناپاکی چاوه كان و نه وه ی سنگه كان ده یشارنه وه ده زانیت، نه و نزیكه هه روه ها له نزاكاره كه یه وه به وه لامدانه وه، و ههر بویه فه رمووی: ﴿أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾، دوعا دوو جوړه: دوعای په رستن (عبادة)، و دوعای داوا كړدن (مسألة)، و نزیكه كه شی دوو جوړه: نزیکی به زانسته كه ی له هه موو دروستكراوه كانیه وه و نزیکی له په رستشكارانی و نزاكارانی به وه لامدانه وه و یارمه تی و ته و فیک.

جا هه ركه سيك داواي له پهروه ردگاري كرد به دلپكي ئاماده وه و دوعايه كي شهرعي، وه هيچ ريگرېك نه بوو له وه لامدانه وهی دوعاكه؛ وه ك خواردني حه رام و هاوشپوهی، ئه وا خواي گه وړه به لپني پيداوه به وه لامدانه وه، به تاييه تي كاتيک هوکاره كاني وه لامدانه وهی دوعا ئه نجام ده دات، كه بریتيه له وه لامدانه وهی (به ده ننگه وه چووني) خواي گه وړه به گوپرايه ليكردني بو فره مان و نه هيه (قه ولي) و كرداريه كاني، و باوه رهينان پني كه هوکاره بو وه لامدانه وه، بويه فره مووی: ﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (۱۸۶) واته: روشد (كامل بوون و ريگه ی راست) يان بو به ده ست ديت كه بریتيه له هيدايت بو ئيمان و كرده وه چاكه كان، و نه ماني گومپايي (غهي) لپيان كه پيچه وانهي ئيمان و كرده وه چاكه كانه، و له بهر ئه وهی باوه رهينان به خوا و به ده ننگه وه چووني فره مانه كهی هوکاره بو به ده ستهيناني زانست؛ هه روه ك خواي گه وړه فره موويه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ [الأنفال: ۲۹].

پاشان خواي گه وړه فره مووی: ﴿أَحْلَلْ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَشِّرُوهُمْ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ (۱۸۷).

له سه رتهای فره زكردني پوژوودا له سه ر موسلمانان حه رام بوو له شه ودا دواي خه وتن خواردن و خواردنه وه و جيباع ئه نجام بدهن، جا مه شه قهت دروست بوو بو هه نديكيان، خواي گه وړه سووكي كرد له سه ريان و ريگه ی پيدان له شه واني پوژوودا هه مووی ئه وانه: خواردن و خواردنه وه و جيباع، جا خه وتبيت يان نه خه وتبيت؛ له بهر ئه وهی ئه وان خيانه تيان له نه فسي خويان ده كرد به وازهينان له هه نديك له وهی فره مانيان پي كرابوو پني.

﴿قَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ خَوای گه‌وره ته‌وبه‌ی لئ وه‌رگرتن به‌وه‌ی که کاره‌که‌ی فراوان کرد له‌سه‌رتان -ئه‌گه‌ر فراوانیه‌که‌ی نه‌بوايه- ده‌بووه هۆی تاوان، ﴿وَعَفَا عَنْكُمْ﴾ ئه‌وه‌ی رابوردوو له‌خیانه‌تکردن، ﴿فَالنَّ﴾ دواى ئه‌م رۆخسه‌ت و فراوانیه‌ی له‌لایه‌ن خواوه ﴿بَشْرُوْهُنَّ﴾ به‌جووتبوون و ماچکردن و ده‌ستلێدان و جگه‌ له‌وه‌ش، ﴿وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ واته: نیه‌تتان له‌جیاعکردن بۆ ژنه‌کانتان نزیکیبونه‌وه بیت له‌خوای گه‌وره، و مه‌به‌سته گه‌وره که له‌جیاع، که بریتیه له: به‌ده‌سته‌پێنانی نه‌وه، وه‌ پاراستنی داوینی خوای و داوینی خیزانه‌که‌ی، وه‌ به‌ده‌سته‌پێنانی مه‌به‌سته‌کانی نیکاح.

وه‌ له‌وه‌ی که خوای گه‌وره نووسیویتی بۆتان شه‌وی قه‌در، که هاوتایه له‌گه‌ل شه‌وانی رۆژووی په‌مه‌زанда، جا نابیت ئیوه سه‌رقال بن به‌م چێژه ئه‌ویتر به‌فیرووی بدن، چونکه چێژه که قه‌ره‌بوو ده‌کرێته‌وه، به‌لام شه‌وی قه‌در ئه‌گه‌ر چوو ئه‌وا ده‌ست ناکه‌وێته‌وه.

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ﴾ ئه‌مه‌ کۆتایی (کاته‌که‌یه)یه بۆ خواردن و خواردنه‌وه و جیاع، و تێدایه:

- ئه‌گه‌ر خواردنی خوارد و هاوشیوه‌ی ئه‌وه به‌گومانه‌وه له‌ده‌رچوونی فه‌جر ئه‌وا هیچ گوناھی له‌سه‌ر نییه.
- تێدایه: به‌لگه له‌سه‌ر سونه‌ت بوونی پارشیو (سوحور)؛ له‌به‌ر فه‌رمان پێکردنی، وه‌ دواخستنی سونه‌ته به‌ وه‌رگرتنی مه‌عنای رۆخسه‌تی خوا و ئاسانکارییه‌که‌ی بۆ سه‌ر به‌نده‌کان.
- هه‌روه‌ها: به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی تێدایه که‌وا دروسته فه‌جر ده‌ربچیت له‌کاتی‌کدا ئه‌و له‌سه‌ر جه‌نابه‌تیت له‌جیاع پێش ئه‌وه‌ی خوای بشوات، وه‌ رۆژووه‌که‌ی دروسته؛ چونکه پێوستی پێگه‌پێدانی جیاع تا ده‌رچوونی فه‌جر ئه‌وه‌یه که ده‌رکه‌وتنی فه‌جر بیگرێته‌وه له‌کاتی‌کدا ئه‌و له‌سه‌ر جه‌نابه‌ت بیت، و ئه‌وه‌ش حه‌قه.

• ﴿ثُمَّ﴾ کاتیک فەجر دەرکەوت ﴿اتَمُوا الصَّيَامَ﴾ واتە: گرتنەوێ لە پۆژوو شکینەرەکان ﴿إِلَى أَلِيلٍ﴾ کە بریتیە لە ئاوابوونی خۆر، وە لەبەر ئەوەی پێگەپێدانی جیام لە شەوانی پۆژوودا پێگەپێدانێکی گشتی نییە بۆ هەموو کەسێک، چونکە موعتەکیف (ئەوەی لە مزگەوت دەمێنێتەوێ) دروست نییە بۆی؛ بۆیە ئیستیسنای کرد بە فەرماشتە کە: ﴿وَلَا تَبْشُرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسْجِدِ﴾ واتە: وە ئێوە کە وەسف کراون بەو، وە ئایەتە کە بەلگەیە لەسەر شەری بوونی ئیعتیکاف، کە بریتیە لە مانەوێ لە مزگەوت بۆ گوێرایە لیکردنی خوا، و داپران بۆ لای ئەو (خۆ یەکلایی کردنەوێ بۆی)، وە ئەوەی ئیعتیکاف دروست نییە ئیلا لە مزگەوتدا نەبێت، وە لە پێناسەی مزگەوتەکانەوێ ئەو وەردەگیرێت، کە بریتیە لەو مزگەوتانەی لای ئەوان ناسراو، کە بریتیە لەوانەی پێنج نوێژە کە تییدا دەکرێت، وە بەلگەی ئەوەی تێیدا نییە کە جیام لە بەتالکەرەوێ کانی ئیعتیکافە.

• ﴿تِلْكَ﴾ ئەو شتانەی باسکراون کە بریتیە لە حەرەمیی خواردن و خواردنەوێ و جیام و هاوشیوێ ئەوانە لە پۆژوو شکینەرەکان لە پۆژوودا، وە حەرەمیی پۆژوو شکاندن بۆ غەیری کەسێکی مەعذوور، وە حەرەمیی جیام بۆ کەسی موعتەکیف، و هاوشیوێ ئەوێ لە حەرەمکراوێ کانی ﴿حُدُودُ اللَّهِ﴾ کە دای ناوێ بۆ بەندەکانی، و پێگەری لێ کردوون لێ، بۆیە فەرمووی: ﴿فَلَا تَقْرَبُوهَا﴾ کە رەوانبێژترە لەوەی بلیت: (فلا تفعلوها - نەیکەن)؛ چونکە نزیکبوونەوێ دەگرتەوێ ئەنجامدانی حەرەمکراوێ کە خۆی، وە پێگەری کردن لە ھۆکارەکانی کە دەگەینێت پێی، وە بەندە فەرمانی پێکراوێ بە وازھێنان لە حەرەمکراوێ کانی، وە دوورکەوتنەوێ لێی بەو پەری توانای، وە وازھێنان لە هەموو ھۆکاریک کە بانگەشە بۆ دەکات، بەلام فەرمانەکان ئەوا خوا ی گەرە تێیدا دەفەرمویت: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا﴾ [البقرة: ۲۲۹] بۆیە پێگەری دەکات لە تێپەراندنی.

• ﴿كَذَلِكَ﴾ واته: خوای گه وره حوكمه كانی پيشووی پروونكرده وه بۆ بهنده كانی به ته واوترين پروونكرده وه، وه ئاشكرای كرد بۆيان به باشتري پروونكرده وه، ﴿يَبِينُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ ۱۸۷ چونكه ئه وان ئه گهر حه قيان بۆ ده ركهوت شويني ده كه ون، وه ئه گهر به تالپان بۆ ده ركهوت لپي دوور ده كه ونه وه، چونكه مروّف هه نديك جار حه رامكراو ئه نجام ده دات له سه ر شيوازي نه زانی به وه ي كه حه رامه، وه ئه گهر بيزانيايه حه رامه نه يده كرد، جا كاتيک خوای گه وره ئايه ته كانی پروونكرده وه بۆ خه لكی هيچ بيانوويه ك و به لگه يه ك نامينيّت، وه ئه وه ده بيته هوكارپك بۆ ته قوا.

حەقیقەت و راستی پۆژوو و فەزڵە کە ی

پۆژوو له زمانه وانیدا: دهستگرتنه وه (خوگرتنه وه) (الإمساك) ه، وه له شه رعدا: (به ندایه تی كردن بۆ خوا به دهستگرتنه وه له خواردن و خواردنه وه و هه موو پۆژوو شكینه ره كان له ده رچوونی فه جری سادقه وه تاوه كو خوړ ئاوا بوون).

وه حەقیقەت و راستی پۆژوو ته نها خوگرتنه وه ی په تی نیه له خواردن و خواردنه وه و هه موو پۆژوو شكینه ره كان؛ به لكو ئه و عیاده تيكي كو كه ره وه به بۆ گرتنه وه ی ئه ندامه كان له تاوانه كان، وه حه بسكردي نه فس له ئاره زووه كان، وه پاهینانی له سه ر چاودیری كردنی خوای گه وره له نهیني و ئاشكرادا، بۆیه مه به ست لپی پا ككرده وه ی دلّه ، وه راستكرده وه ی په وشت و به ده ستهینانی ته قوايه كه له بهر ئه وه له شه رعدا دارپژراوه ، پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) فه رمويه تی - هه روه كو بوخاری ريوایه تی كردوه - : «مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلِ بِهِ، فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ» (هه ركه سيك واز له وته ی درۆ و كاركردن پپی نه هینيت، ئه وا خوا پپويستی به وه نیه كه واز له خواردن و خواردنه وه كه ی بهینيت).

فەزىلە زۆرەكانى پۇژوو،

لەوانە:

۱. ھۆكاریكە بۇ تەقوا: ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة].

۲. لە سوننەتى پىغەمبەرەنە: ﴿كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ [البقرة: ۱۸۳].

۳. خىرە و باشتىرەنە بۇ كەسى مۇسلىمان: ﴿وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة].

۴. گەورەيى پاداشتەكەي: پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: «قَالَ اللَّهُ: كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ؛ إِلَّا الصَّيَّامَ، فَإِنَّهُ لِي، وَأَنَا أَجْزِي بِهِ» (خوا فەرمووى: ھەموو كەردەوھى نەوھى ئادەم بۇ خۆيەتى؛ جگە لە پۇژوو، چونكە ئەو بۇ مەنە، و مەن پاداشتى دەدەمەوھە)، [متفق عليه].

۵. لىخۇشبوونى گوناھەكان: پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ» (ھەركەسىك پەمەزان بەپۇژوو بىت بە باوېر و چاوەپروانى پاداشتەوھە، ئەوا خۆي گەورە لە گوناھەكانى پىشووئى خۆش دەبىت)، [متفق عليه].

۶. بۇنى خۆش: پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: «لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ» (بۇنى دەمى پۇژووان خۆشترە لای خۆي گەورە لە بۇنى مىسك)، [متفق عليه].

له ئەحکامەکانی پۆژوو

پایەکانی پۆژوو:

[۱] نیەت:

- [أ] نیەتی فەرز : دەبیئت نیەتە کە لە شەووە بیئت -بۆ رۆژووی فەرز - واتە پێش فەجر، وە گریڤانی نیەت بە ھاتنە ناووەوەی مانگە کە بەسە ، وە جیگا کە دەڵێ و وتنی بە زمان بیدعە یە.
- [ب] نیەتی سوننەت (نەفل) : وە دروستە لە ھەر کاتیکی پۆژدا بیئت بە مەرجیک پۆژوو شکینەری نە کرد بیئت، بەلام پاداشتە کە لە کاتی گریڤانی نیەتە کە وە ھەژمار دە کرێت.

[۲] دەستگرتنە وە لە ھەوت پۆژوو شکینەرە کە :

۱. خواردن یان خواردنە وە بە ئەنقەست، جا ھەرکەسیک لەبیری چوو پۆژوو کە ی دروستە.
۲. جیاع، جا ئەگەر لە پۆژی پەمەزاندە بوو و پۆژوو کە واجب بوو لەسەری ئەوا کە فارەتی قورسی (مَغْظَّة) ی دەکەوێتە سەر.
۳. دابەزینی مەنی بە بەرکەوتن (موباشەرە) یان ماچکردن یان لەباوەشگرتن یان ھاوشیوہیان.
۴. ئەوہی لە مانا و ھوکی خواردن و خواردنە وەدایە؛ وەک دەرزى (موغەزى)، بەلام (دەرزى) ناموغەزى پۆژوو ناشکینێت.
۵. دەرکردنی خوین بە کەلەشاخ (حیجامە)، بەلام دەرچوونی خوینی کەم بۆ پشکین و ھاوشیوہی پۆژوو ناشکینێت.
۶. رشانە وە بە ئەنقەست.
۷. دەرچوونی خوینی سووپی مانگانە (ھەیز) و خوینی دوای مندالبوون (نیفاس).

جۆره كانى پۆژوو:

۱. واجب: له پهمه زان و كه فاره ته كان و نه زره كان.

۲. سوننهت (نه فل): له جگه له وانه.

مه رجه كانى واجب بوونى پۆژوو:

[۱] ئيسلام.

[۲] عه قل.

[۳] بالق بوون (البلوغ).

[۴] نيشته جيپوون (الاستيطان - واته سه فهر نه بيت).

[۵] ته ندروستى.

[۶] پاك بوونه وه له حه يز و نيفاس.

- به لام مندالى نابالق: هان دهرىت به رۆژوو گرتن و خاوه نه كهى فهرمانى پى ده كات .
- جا پۆژوو واجب نيه له سه ر موسافير، و باشت ر ئه وه يه به پۆژوو بيت ئه گهر مه شه قه تى له سه ر نه بوو؛ له به ر كرده وهى پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم)، و له به ر ئه وهى خيراته ره له وهى له سه رى نه مينيت فيربوون و ئاسانتره له سه ر كه سى موكه لله ف و بو به ده سته ينانى فه زلى مانگه كه.

به شه کانی نه خوشی له پوژوودا:

(1) نه خوشیه ک ئومیدی چاکبونه وهی لی ناکریت:

پیر و په ککه وته وهی بی توانا له پوژوو ده گریته وه، جا پوژووی له سهر نییه به لام ده بیت له جیاتی ههر پوژیک خواردن بدات به هه ژاریک، جا به وهی هه ژاره کان کوبکاته وه به ژماره ی پوژه کان و نانی ئیواره یان نانی نیوه پویان پی بدات، یان خواردن دابهش بکات به سهر هه ژاران به ژماره ی پوژه کان بو ههر هه ژاریک چاره که ساعیکی پیغه مبه رایه تی واته: کیشی ۵۱۰ گرام له گهنمی باش، و باشته وایه ئه وهی له گه لی ده خوریت (ئیدام) وهک گوشت یان پون له گه لیدا بیت .

(2) نه خوشیه ک ئومیدی چاکبونه وهی لی ده کریت و پوژوو گرتن له گه لیدا

قورسه:

ئه و ئافره ته ی له سوورپی مانگانه دایه و زه یسانی و شیردهر و موسافیر ده گریته وه ، جا ژماره ی ئه و پوژانه قهزا ده کاته وه که پوژووی تییدا نه گرتوه کاتیک چاک ده بیتته وه، جا ئه گهر مرد پیش چاکبونه وه ئه و له سهری ده که ویت .

به چی چوونه ناو مانگی په مه زان جیگیر ده بیت؟

[۱] یان به بینینی مانگی په مه زان.

[۲] یان به ته واکردنی شه عبان به سی پوژ.

هه ندیک له وانه ی دروستن (موباحن) بو پوژووان :

[۱] قوتدانی لیک.

[۲] تامکردنی خواردن له کاتی پیوستیدا.

[۳] خۆشۋوردن.

[۴] سيواک کردن.

[۵] بۆن له خۆدان.

[۶] خۆفینک کردنه وه (التبرد).

سوننه ته کانی (مستحبات) پۆژوو:

[۱] پارشیو (السحور).

[۲] دواخستنی پارشیو.

[۳] په له کردن له پۆژوو شکاندندا .

[۴] دوعا کردن له کاتی پۆژوو شکاندن و له کاتی پۆژوودا.

[۵] زۆرکردنی خیرکردن (سهدهقه).

[۶] تیکۆشان له شهو نوێژدا.

[۷] خویندنی قورئان.

[۸] وتنی : (من به پۆژووم) بۆ که سییک که جوینی پی ده دا.

[۹] پۆژوو شکاندن به خورمای تهر (پوتهب).

[۱۰] عه مره کردن.

[۱۱] ئیعی تکاف له ده شهوی کۆتایی.

[۱۲] گه پان به دواي شهوی قه دردا (له دهستی خۆی ده ری نه کات).

- ئەگەر خورماي تەپرى دەست نەكەوت با خورما يېت، وە با تاك يېت، جا ئەگەر دەستى نەكەوت ئەوا بە قومىك ئاو، ئەگەر هيچ شتىكى دەست نەكەوت بە دلى نيه تى پۆزوو شكاندن دەهيىت.

مەكروھە كانى (ناپەسەندە كانى) پۆزوو:

[۱] زيادەپەوى كردن لە ئاو لە دەم پادان و ئاو لە لووت ھەلکيشان.

[۲] تامکردنى خواردن بەبى پيوستى.

حەرەمە لەسەر پۆزووان:

[۱] قوتدانى بەلغەم و پۆزوو ناشكىت پيى.

[۲] ماچکردن بۆ كەسيك دلىا نيه لە تىكچوونى پۆزوو كەى (واتە: دلىا نيه لەوھى خوى پي دەگيريت).

[۳] وتەى درۆ (زور) (كە برىتيه لە ھەموو قسە و كاريكى حەرام).

[۴] نەزانى (جەھل) (كە برىتيه لە سەفاهەت و بى لىبور دەيى).

[۵] ويسال (پىكەو بەستنى پۆزووى دوو پۆز) (واتە پۆزوو نەشكىنيت بۆ دوو پۆزى لەسەريەك).

ھوكمە كانى قەزاكردنەوھ:

[۱] سوننەتە بەدواى يەك بن لە قەزاكردنەوھدا.

[۲] باشترە پەلەى تيدا بكريت دواى پۆزى جەژن.

[۳] دروست نيه قەزاكردنەوھ دوا بخت بۆ پەمەزانىكى تر.

[۴] جا ئەگەر دواى خست بەبى هيچ پاساويك ئەوا جگە لە قەزاي پۆزوو كە هيچ شتىكى لەسەر نيه تەنھا ئەو نەبيت كە تاوانبار دەيىت.

جۆره كانى پۆژوو به پى حوكم:

جۆره كانى پۆژوو:

[۱] واجب:

- [أ] پهمه زان.
- [ب] كه فارهت.
- [ج] نه زر.

[۲] سوننهت (مستحب):

- [أ] شهش پۆژ له شهووال (دواى تهواو كردنى پهمه زان).
- [ب] پۆژى عهره فه (بۆ جگه له حاجيان).
- [ج] عاشورا (له گه ۹ و ۱۱).
- [د] دووشه ممه و پىنجشه ممه له هه موو ههفته يه ك (و دووشه ممه زياتر دووپاتكراوه تهوه).
- [هـ] سى پۆژ له هه موو مانگىك (و باشترينيان پۆژه سپيه كانه: ۱۳-۱۴-۱۵).
- [و] پۆژووگرتنى پۆژىك و پۆژوو نهگرتنى پۆژىك.
- [ز] مانگى خواى موحه پهم.
- [ح] تۆى زولحيجه.
- [ط] هه ندىك له شهعبان (نه ك هه مووى).

[۳] مەكره (ناپەسەند):

- بە تەنھا رۆژووگرتنى ھەينى و شەممە و يەکشەممە، (بەلام ئەگەر بە تەنھا ئەو رۆژانەى گرت بەھۆى ھۆکارىک وەک پۆژى عەرەفە ئەوا ئاسايە).

[۴] حەرام (قەدەغەکراو):

- [أ] بە تەنھا رۆژووگرتنى مانگى پەجەب.
- [ب] دوو پۆژى جەژن.
- [ج] پۆژى گومان (شک) (جگە لەوہى کە وێردى ھەبیت(واتە : پيش ئەو بەردەوام بووہ لە رۆژووگرتن)).
- [د] پۆژانى تەشريق (جگە لەو کەسەى کە قوربانى دەست نەکەوێت لە حەجدا).
- [هـ] پۆژووى دەر (ھەموو سالا کە).

ئامۆزگارى گرنگ بۆ پۆژووان لە پەمەزاندا

- (۱) با خواردن و خواردنەوہ کەت بە پيشى پيشىستى بىت، چونکە پۆژوو دانراوہ بۆ ئەوہى برسيتى پۆژ بگۆرپتەوہ بە تيربوونى شەو! بەلکو يارمەتيت بدات بۆ مامناوہندى لەسەر پاکی دل و چست و چالاکی عبادەت، وە بزائە کە وازھينان لە زيادەپەوى رازاندنەوہ و جوانى پەرسشکارانە.
- (۲) کەمکردنەوہ لە پەيوەست بوون بە ئامرازەکانى پەيوەندى کۆمەلايەتى (سۆشال ميديا)، چونکە تەمەنەکان کورتەن و پەمەزان وەرزيكى بەنرخە، جا سەعاتەکانى رەمەزان بەفیرۆ مەدە لە سەیرکردنيک کە خیرى تيدا نيبە، بيگۆرەوہ بەوہى کە پلەت بەرز دەکاتەوہ لای خواى گەرە (عز و جل).

(۳) که مکړدنه وه له زور ټيکه لاوبوون و کوبوونه وه کان که هېچ سووډيکي تېدا نېيه، وه با درچوونت بو بازاره کان به پي پيوستې بيت، وه زمانت بپاريزه له قسه ي زياته؛ چونکه پوژوو قوتابخانه يه بو کونترولکردنې نه فس و نه دامه کان.

(۴) پاهينان به دهستت بکه له سهر به خشين با که ميش بيت، چونکه خيرکردن له پهمه زاندا پاداشتي گه وره تره، وه به لگه يه له سهر زيندوويي دل کان، وه ههرکه سيک چيژي به خشين بچيژيت ده زانيت نه وه ي لای خوايه باشر و ده ميښته وه.

(۵) دوعا زور بکه، به تايه تي له کاتي پارشيودا، وه له کاتي پوژوو شکاندن و له سوجه ده؛ نه مانه کاته کاني نزيکبوونه وه و وه لامدانه وه، وه پهره ردگارت پي خوشه زه ليلي تو بيسي و ملکه چ بيت له به رده ستيدا.

(۶) به شيک دابني بو قورئان پوژانه به جيگيري، خوښدنه وه بيت يان گوږگرتن يان تپرامان (ته ده بپور)، چونکه نه وه به هاري دل کان، وه مانگي پهمه زان مانگي نه وه، وه ههرکه سيک له گه ل قورئاندا بژيت نه و ژيانتيکي تر ده ژيت.

(۷) سووربه له سهر ههستان بو پارشيو، چونکه به ره که ته که ي گه وره يه، وه کاتي پارشيو زيندو بکه ره وه به دوعا و داواي ليخوشبوون، وه نه گهر ويستت چهند رکاتيک نوژي سوننه ت بکه که له پهره ردگارت نزيکت ده کاته وه و ناراميت پي ده به خشيت.

(۸) نوژي ته راويح بکه به خشوع و نارامييه وه له گه ل پيشنوژ (نيام) تاوه کو ته و او ده بيت و لي ده بيتنه وه، يان له مال که ت نه گهر نه وه خشوع زياتري تيدايه بو دل، چونکه مه به ست ناماده يي دل نه ک ته نها جولهي جهسته.

(۹) نه گهر عومره ت بو ئاسان بو له پهمه زاندا نه و او فه زليکي گه وره ي تيدايه، وه پاداشته که ي چهند قاته، وه نه وه يش هه ليکه بو نوکړدنه وه ي په يان له گه ل خواي گه وره له مال هه رame که يدا.

۱۰) ئەگەر توانیت ئىعتىكاف بىكەيت لە دە شەوى كۆتاييدا ئەوا بىكە، چونكە پاداشتىكى گەورەى تىيدا ، چونكە ئەوانە پۇژاننىكى ديارىكراون پەنگە بىيئە ھۆى لىخۇشبوونىك كە ھەرگىز ئەو ھەلە نەگەپىتەو ، ئەو ھەش سوننەتتىكى دووپاتكراو كە پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) بەردەوام بوو لەسەرى. ۱۱) خەم و كىشەت لە دە شەوى كۆتاييدا با گەران بىت بەدوای شەوى قەدردا ، چونكە خوا پەرستى تىيدا باشتەر لە خواپەرستى ھەزار مانگ، ھەركەسىك موەفەق بىت بۆى ئەوا سەركەوتنىكى گەورەى بەدەستەيناو.

۱۲) ئەگەر توانیت خۆت يەكلا بىكەيتەو لە ھەموو دە شەوى كۆتاييدا ئەو خىرىكى گەورەى، چونكە ئەمانە شەوانىكەن پەنگە بەندە جارىكى تر پىيان نەگاتەو.

۱۳) ئەگەر نەتوانى ئىعتىكاف بىكەيت ئەوا تىيىكۆشە بە شەونوئىز لە زۆربەى شەوانى ئەم شەو پىرۇزانەدا، پەنگە سەعاتىك بە راستگۆيىو لە گەل خوادا بىت چارەنوسى ھەموو تەمەنت بگۆرپت. ۱۴) ئەگەر نەتوانى ھەموو دە شەوى كۆتايى زىندوو بىكەيتەو ئەوا شەوانى تاك (وتر) بەھەند وەر بگەر، چونكە ئەوانە ئومىدى زياترە بۆ شەوانى قەدر، وە لە خىر بىيەش ناكرىت ئەو ھەى راستگۆ بىت لە گەل خواى گەورەدا (عز وجل)

۱۵) لەم شەوانى دە شەوى كۆتايى پارىزگارى بىكە لەسەر ئەو دوعايانەى لە پىغەمبەرى خواو ھاتوون : «اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي» (واتە : ئەى خودايە تۆ لىبوردەيت و لىبوردنت خۆش دەوئ بۆيە لىم خۆشە)، چونكە ئەو دوعايەكى كۆكەرەو ھەى بۆ خىرى دىنا و قىامەت.

۱۶) ھەمىشە بىرت بىت كە مەبەست لە پۇژوو و شەو نوئىز بەدەستەينانى تەقوايە، پاككردنەو ھەى نەفسە، نەك سەرقالبوون بە خواردن و مەشغەلەتەكان؛ جا بەختەو ھەى ئەو ھەى كە لە پەمەزان دەردەچىت بە دللىك كە لە خوا نزىكتەر، وە پۇحىكى پاكتر و ئىرادەيەكى بەھىزتر لەسەر گۆپرايەلىكردن.

هۆکارگه لیک که یارمه تی موسلمان ددهن له پهمه زاندا

لهوانه ی که یارمه تی موسلمان ددهات له سهر وازهینان له تاوانه کان و کهمکردنه وه ی په یوه ستهوون به ئامرازه کانی توپه کومه لایه تیبه کان و جگه لهوان له سه رقالمکه ره کان:

(۱) ئاماده کردنی گه وره یی ئهم مانگه له دلدا؛ چونکه پهمه زان وهرزیکی کورته دهرگا کانی به هه شتی تیدا ده کرپته وه، وه دهرگا کانی دۆزه خی تیدا داده خرپت و شه پتانه کان کوت و زنجیر ده کرپن؛ ههروهک له فهرمووده ی سه حیددا هاتووه، جا چۆن شایسته یه به که سی ژیر ئهم کاته به فیرۆ بدات؟ به پراستی بیبهش بوونی پراسته قینه ئه وه یه بهنده له پهمه زان دهریچیت ههروهک چۆن چووه ناوی، به بی تهوبه و به بی پاکبوونه وه.

(۲) پۆزوو هیزی ئارهزوو لاواز ده کات و تیژی حهزه کان ده شکینیت؛ ههر بۆیه پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) گه نجانی پینمایی کرد بۆ پۆزووگرتن به فهرمایسته که ی: «يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ! مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ؛ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ» (واته: ئه ی کومه لی گه نجان؛ ههرکه سییک له ئیوه توانای هاوسه رگیری هه یه با هاوسه رگیری بکات، و ههرکه سییک نه ی توانی ئهوا با پۆزوو بگریت، چونکه ئه وه بۆی پاریزه ره (وهک خه ساندن وایه بۆ ئارهزوو))، [متفق علیه]، واته شکینه ری ئارهزووه، جا کاتییک ئارهزوو لاواز بوو ئاسان ده بییت له سهر بهنده پشت بکات له و تاوانه ی که قورسی ده بینی له وازهینان لئی.

(۳) پرکردنه وه ی کات به گوپرایه لیکردن به تالی دهرده کات، چونکه به تالی کات خراپه بۆ نه فس؛ جا ئه گهر پۆزه که سه رقالم بییت به خویندنی قورئان، و زیکر، و نوپژی جه ماعهت، و شهو نوپژ؛ کاتیکی به رفراوان نامینیته وه بۆ گه ران به ناو پارچه قیدیۆ و په ره کاندای (له ئینته رنیت) به بی ئامانج، بزانه که دل ئه گهر سه رقالم نه کرپت به حهقه وه سه رقالم ده بییت به به تاله وه.

٤) پوژوو عبادەتیکى نهیینه، کهس ئاگای لی نییه جگه له خوا؛ پوژووان خواردن و خواردنهوه کهى بهجی دههیلێت له تهنیایدا که کهس نایینیت، و ئەمه مهقامی چاودی (موراقه به) بو خوا (عز وجل) له دلدا گهوره دهکات، جا کهسیک چاودی خوا بکات له پاروه نانیک و قومه ئاوێک ئاسانه لهسهری که چاودی بکات له سهیرکردنیک یان وشهیه کی ههراکراو

٥) بیرهینانهوهی ئهوهی که ئەندامهکان بهپوژوون؛ جا پوژوو له خواردن نییه به تهنها؛ بهلکو له سهیرکردنی ههرا، و بیستنی قسهی بیانا (لغو)، و وتهی درویه، پیغمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویهتی: «مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلِ بِهِ، فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ» (واته: ههركهسیک واز له وتهی درو و کارکردن پی نهییت، ئەوا خوا پیوستی بهوه نییه که واز له خواردن و خواردنهوه کهى بهییت) [بوخاری ریوایهتی کردووه]، جا پوژووانی راستهقینه ئهوهیه که ئەندامهکانی بهپوژوون ههروهک چون سکی بهپوژووه.

٦) توره کومه لایهتییهکان پهنگه کاتیکی زور بدزن له مروف و ههستی پی ناکات، و ئەویش له راستیدا برینه (اقتطاع) له تهمنی که سهرمایه کهیهتی، وه پهههزان سهرمایه که پاداشت چهند قات دهکرێتهوه تیایدا، جا ناییت وه بهرهینان بکریت له شتیکدا سوودی نییه، چ جا لهوهی زهرهری ههیه. ٧) زورخویندنهوهی قورئان و زیکر تهنگ به ئارهزووهکان ههلهچنیت و ئەنجامدانی تاوان لاواز دهکات؛ چونکه له دلدا گهورهیی وتهی خوا له گهل سووربوون لهسهر پهیههستبوون به ههراکراوهوه کو نایتهوه، خواى گهوره فهرموویهتی: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ [العنکبوت: ٤٥]، و ههموو گوپرایهلییه کی راست ئەم شوینهوارهى ههیه.

٨) کورتی شهوهکان و خیرایی تییهربوونی مانگه که بیرخهروهیه کی کردارییه به نهمانی تهمن؛ جا چهند به خیرایی دهگوتریت: پهههزان پویشیت! و ههركهسیک له خیرایی پوژهکان تیگات پهله دهکات له تهوبه و دواى ناخات، چونکه دواخستن دهرده، و «کردهوهکان به پی کوتاییهکان» (بوخاری ریوایهتی کردووه)

۹) ھاوړپيټی پياوچاکان، وه دانیشن له گه‌ل ټه‌لی قورئاندا، وه دوورکه‌وتنه‌وه له شوینه‌کانی فیتنه، هه‌موو ټه‌مانه یارمه‌تیده‌رن له‌سه‌ر جی‌گیربوون؛ چونکه مرو‌ف کاریگه‌ر ده‌بیټ به ھاوړپیکه‌ی، وه هه‌رکه‌سیک ده‌وری خو‌ی دا به که‌شوه‌ه‌وای گو‌پړایه‌لی سووک ده‌بیټ له‌سه‌ری ټالووده‌بوون و خووه ماندوو‌که‌ره‌کان بو‌دل.

۱۰) بیره‌ینانه‌وه‌ی ټه‌وه‌ی که‌ ته‌قوا به‌ره‌مه‌ی پو‌ژوو‌ه؛ هه‌روه‌ک خوا‌ی گه‌وره‌ه‌رمو‌ویه‌تی: ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة: ۱۸۳]؛ جا هه‌رکه‌سیک سوور بیټ له‌سه‌ر تاوان له‌کاتی‌کدا به‌پو‌ژوو‌ه ټه‌وا له‌مه‌به‌سته گه‌وره‌که بی‌ه‌ش بو‌وه، وه به‌خته‌وه‌ر ټه‌وه‌یه که‌ له‌په‌مه‌زان ده‌رچوو به‌دل‌یکه‌وه که‌متر په‌یوه‌ست بیټ به‌دونی‌اوه، و به‌ه‌یزتر بیټ له‌به‌گه‌وره‌زانی‌نی خوا (عز وجل)

تبیینی:

کاتی‌ک په‌مه‌زان ته‌واو ده‌بیټ، بن‌چینه ټه‌وه‌یه له‌نیشانه‌کانی قبول‌بوونی عیاده‌ت: به‌رده‌وام بو‌ونه له‌سه‌ر گو‌پړایه‌لی و زیاده‌کردن تییدا، نه‌ک دا‌بران لټی، جا ده‌رده‌چین له‌عیاده‌تی پو‌ژوو‌و بو‌ عیاده‌تی (الله عز وجل) به‌نو‌یژی جه‌ژن، و ده‌رکردنی سه‌رفیتره، و ته‌کیرکردن، و جو‌راو‌جو‌ری له‌نیوان عیاده‌ته‌کاندا، جا په‌رستش‌یکه‌وه ده‌رده‌چین بو‌ په‌رستش‌یک‌ی تر، وه کرده‌وه چاکه‌کان به‌فیرو‌ ناده‌ین به‌شت‌یک‌ی تر، جا مه‌به‌ست به‌رده‌وام‌بوونی به‌ندایه‌تیبه بو‌خوا (عز وجل).

له ئه حکامه کانی شهوی قه در

کاته که ی :

- ئه و له مانگی په مه زاندايه؛ به به لگه ی فه رمایشته که ی خوی گه وره: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ [القدر].

- و ئه و له ده شهوی کوتاییدا یه؛ به به لگه ی فه رمووده ی: «تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ مِنْ رَمَضَانَ» (واته: به دوی شهوی قه دردا بگه پین له ده شهوی کوتایی له په مه زان) [متفق علیه].

- ئومیدترین کات که تییدا بیت شهوانی تاکه (شهوی ۲۱، ۲۳، ۲۵، ۲۷، ۲۹)؛ به به لگه ی فه رمووده ی: «تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْوَتْرِ، مِنَ الْعَشْرِ الْآخِرِ مِنْ رَمَضَانَ» (واته: به دوی شهوی قه دردا بگه پین له تاکه کان، له ده شهوی کوتایی له په مه زان) [متفق علیه]، و هه ندیک له م شهوانه ئومیدی زیاتره له هه ندیکی تر.

- وه رای په سه ندو پاست (صحیح) ئه وه یه که ئه و ده گوازیته وه له نیوان شهوانی تاکدا، و رۆژه که ی جیاواز ده بیت له هه موو سالی کدا.

فه زله که ی :

- ئه و باشتین شهوانی ساله، ناو نراوه به شهوی قه در واته: شرف و پیز (ته قدیر).
- عبادت تییدا باشته له عبادته ی هه زار مانگ؛ به به لگه ی فه رمایشته که ی خوی گه وره: ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ [القدر].

- جوهره ئیل و فریشته کان تییدا داده به زن، ﴿تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا﴾ [القدر: ۴].
- (مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) (واته: هه رکه سییک شهوی قه در زیندوو بکاته وه (به نویژ) به باوه پ و چاوه پروانی پاداشته وه، ئه و خوی گه وره له گونا هه کانی

پیشووی خوش ده بیت) [متفق علیه]، شه و نوژی تیدا ده کریت و زیکر، و دوعا، و خویندنی قورئان، و جگه له مانهش له پرووه کانی خیری تیدا ئه نجام ده دریت.

ئه وهی سوننه ته تیدا ئه نجام بدریت :

- نوژ، ئه ویش گه وره ترین کرده وه کانه به په های.
- زور دوعا کردن و باشتیرنی ئه وهیه که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فیری عایشه ی کرد (خوا لئی رازی بیت): «اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي» (واته : ئه ی خودایه تو لیبوره دیت و لیبوردنت خوش ده ویت ، لیم خوشبه) [ترمذی و ئیین ماجه ریوایه تیان کردووه].
- خویندنه وهی قورئان، و زیکر، و داوای لیخوشبون.
- زیندو و کردنه وهی به نه خه وتن، «كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ: شَدَّ مِئْزَرَهُ، وَأَحْيَا لَيْلَهُ، وَأَيْقَظَ أَهْلَهُ» (واته : پیغه مبه ر ﷺ کاتیک ده شه وه که ده هات : پشتینه که ی توند ده به ست (واته هه ولی زوری ده دا و جیماعی نه ده کرد)، وه شه وی زیندوو ده کرده وه و خانه واده که ی به خه به ر ده هینا) [متفق علیه].

نیشانه کانی:

- ئه و شه ویکی هیمن و مامناوه نده، ﴿سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝﴾ [القدر].
- (أَمَّارَتُهَا أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فِي صَبِيحَةٍ يَوْمَهَا بَيَضاءَ لَا شُعَاعَ لَهَا) (واته : نیشانه که ی ئه وهیه که خور هه لدیت له به یانی روزه کهیدا سپیه و تیشکی نییه) [موسلیم ریوایه تی کردووه]؛ وه ک ئه وهی پرووناکییه کان سربانه وه لئی.
- حوکمی شه رعی بنیات نانریت له سه ر ئه م نیشانانه؛ به لکو سووده که ی ته نها دلنیا ییه له دوا ی پروودانی.

زانای پایه‌به‌رز سه‌عدی (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) فه‌رموویه‌تی:

ته‌فسیری سوره‌تی قه‌در - وه‌ئه‌و (سوره‌تیکی) مه‌ککیه

[۱] خوای گه‌وره‌فه‌زلی قورئان و به‌رزی قه‌دری روونده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

﴿۱﴾؛ هه‌روه‌ک خوای گه‌وره‌فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ﴾ [الدخان: ۳]، و ئه‌وه‌ش

ئه‌وه‌یه‌که‌ خوای گه‌وره‌ده‌ستی کرد به‌دابه‌زاندنی قورئان له‌په‌مه‌زانداندا له‌شه‌وی قه‌دردا، خوا‌په‌حمی کرد به‌به‌نده‌کان به‌م قورئانه به‌په‌حمه‌تیکی گشتی، که‌به‌نده‌کان ناتوانن شوکرانه‌بژی‌ری بکه‌ن له‌سه‌ری، و ناو‌راوه به‌شه‌وی قه‌در له‌به‌ر گه‌وره‌یی قه‌دره‌که‌ی و فه‌زله‌که‌ی لای‌خوا، وه‌له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تییدا‌پریار ده‌دریت (یَقْدِر) ئه‌وه‌ی ده‌بیت له‌سآله‌که‌دا له‌ئه‌جه‌ل و رزق و پریاره‌قه‌ده‌ریبه‌کان.

[۲] پاشان ری‌زی گه‌وره‌کرد و ئه‌ندازه‌که‌ی مه‌زن کرد و فه‌رمووی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ ﴿۲﴾ واته:

به‌راستی ری‌زه‌که‌ی به‌رز و شکومه‌نده و مه‌ترسیه‌که‌ی (گرنگیه‌که‌ی) گه‌وره‌یه.

[۳] ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ ﴿۳﴾ واته: فه‌زله‌که‌ی یه‌کسانه به‌رانبه‌ر به‌هزار مانگ، جا‌کرده‌وه

تییدا‌باشتره له‌کرده‌وه له‌هزار مانگدا که‌خالی بیت لیی (واته‌لیله‌القدری تییدا‌نه‌بیت)، وه‌ئه‌مه له‌و شتانه‌یه که‌ژی‌ره‌کان سه‌رسام ده‌بن تییدا و عه‌قله‌کان تووشی سه‌رسوپمان ده‌کات، کاتییک خوای به‌به‌ره‌که‌ت و به‌رز منه‌تی رزاندووه به‌سه‌ر ئه‌م ئومه‌ته‌لاوازه به‌هیز و توانایه‌که‌که‌شه‌ویک کرده‌وه تییدا به‌رامبه‌ره و زیاتره له‌هزار مانگ، که‌به‌رانبه‌ر به‌ته‌مه‌نی پیاویکی به‌ته‌مه‌ن که‌ته‌مه‌نیکی دریژی کردبیت، هه‌شتا و ئه‌وه‌نده‌سآل.

[۴] ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ واته: فریشته‌کان دابه‌زینیان تییدا‌زۆر ده‌بیت ﴿مِنْ كُلِّ أَمْرِ

﴿۴﴾

[۵] ﴿سَلَّمَ هِيَ﴾ واته: پارێزراوه له هه‌موو ئافه‌ت و خراپه‌یه‌ك و ئه‌وه‌ش له‌به‌ر زۆری خێره‌كه‌ی، ﴿حَتَّى

مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ واته: سه‌ره‌تاكه‌ی له‌ ئاوابوونی خۆره‌وه‌یه و كۆتاییه‌كه‌ی ده‌رچوونی فه‌جره، وه‌ به‌پاستی فه‌رمووده‌كان متواترن (زۆرن) له‌ باسی فه‌زله‌كه‌ی و كه‌ ئه‌ویش له‌ پهمه‌زاندايه، وه‌ له‌ ده‌ شه‌وی كۆتاییه‌ لێی، به‌تاییه‌تی له‌ تاكه‌كانیدا، ئه‌وه‌ش ده‌مییته‌وه‌ له‌ هه‌موو سالی‌كدا تا هه‌ستانی قیامه‌ت، هه‌ر بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئیعیتكافی تیایدا ده‌کرد و خوا په‌رستی زۆری تیدا ده‌کرد له‌ ده‌ شه‌وی كۆتایی له‌ پهمه‌زان، به‌ ئومێدی شه‌وی قه‌در.

والله أعلم.

له ئەحكامه كانی سەرفیتەرە (زكاة الفطر)

واجب دەبێت: لەسەر هەموو كەسێك خۆر ئاوابێت بەسەریدا لە كۆتا پۆژی پەمەزاندە و موسلمان بێت، جا گەورە بێت یان بچووك، نێر بێت یان مێ، بەندە بێت یان ئازاد، (وێ سوننەتە بۆ كۆرپە لە بدرێت). كەسێ بەرپرسیار لە جیاتنی خۆی، و ئەوێ بەخێوی دەكات دەری دەكات، ئەگەر زیاتری هەبوو لە خواردنی خۆی و خواردنی خێزانی و پێداویستییه سەرەكییە كانی بۆ پۆژی جەژن و شەوێ كە ی.

حیكەت لە شەرعییەتدانى سەرفیتەرە:

[١] ئەوێ پاككەرەوێه بۆ پۆژوووان لە قسەى بێمانا (لغو) و قسەى ناشرین (رَفَث).

[٢] بۆ نیازبوونی هەژاران و نەدارانە لە داواکردن لە پۆژی جەژندا.

بۆ سەرفیتەرە:

ساعێك (صاع) لەو خواردنەى كە خەلكى دەبخۆن، وێ پارە جێگەى ناگرێتەو، و بۆ ساعە كە دوو كیلۆ و چل گرامە لە گەنمى باش.

كاتى دەركردنى سەرفیتەرە:

(١) كاتى دروستى (جواز): پۆژێك یان دوو پۆژ پێش جەژن.

(٢) كاتى سوننەت (استحباب): پێش نوێژى جەژن دواى فەجر.

(٣) كاتى حەرام (تحریم): دواى نوێژى جەژن.

له ته حکامه کانی نوږزی جه ژن

حوکمی نوږزی جه ژن: فهرزی عهینه (له سهر هه موو که سیکه) له سهر پیاوان و ئافره تان پیکه وه، پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: «لِيُخْرِجَ الْعَوَاتِقُ ذَوَاتِ الْخُدُورِ وَالْحَيَّضُ، وَيَعْتَزِلَ الْحَيَّضُ الْمَصَلَّى، وَلِيَشْهَدَنَّ الْخَيْرَ وَدَعْوَةَ الْمُؤْمِنِينَ» (واته: با کچانی گهنجی پهرده نشین و ئهوانه ی له سوړی مانگانه دان دهریچن، و ئهوانه ی له سوړی مانگانه دان دوور ده که ونه وه له شوینی نوږته که، و با ئاماده ی خیر و دوعای باوه پداران بن) [متفق علیه].

کاته که ی: کاته که ی ده ست پی ده کات به هاتنی کاتی نوږزی نه فل (چیشته نگاو)، و ئه وهش به بهر زبوونه وه ی خوړه به ئه ندازه ی پمیک دوا ی هه لهاتنی، وه کوتایی دیت به لادانی خوړ (زه وال) که کاتی هاتنی نیوه پړویه، وه قهزا ناکریتته وه ئه گهر کاته که ی چوو.

ئوه ی سوننه ته له نوږزی جه ژندا:

[۱] ئه نجامدانی له دهشت و دهر (موصه لا).

[۲] په له کردنی نوږزی جه ژنی قوربان.

[۳] دواخستنی نوږزی جه ژنی په مه زان.

[۴] چهنده خورمایه ک به تاک بخوات پیش نوږزی جه ژنی په مه زان.

[۵] خو ی پاک بکاته وه و بون له خو ی بدات.

[۶] جوانترین جلوه رگی له بهر بکات.

[۷] له پښه که وه بروات و له پښه که ی تره وه بگه پښه وه.

شیوازی نوږزی جه ژن:

پیشنوێژ (ئێمام) دوو رکات نوێژیان پێ دهکات به بێ بانگ و قامهت، له یه کهم رکاتدا چهوت ته کبیره دهکات به ته کبیره ی ئیحرامهوه، و له دووهمدا پینج ته کبیره دهکات جگه له ته کبیره ی ههستانهوه (قیام)، دهستهکانی بهرز دهکاتهوه له گهڵ ههموو ته کبیرهیهک و سوپاسی خوا دهکات و سه لاوات دهدات له سه ر پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له نێوان ههموو دوو ته کبیره دا، پاشان فاتیه و سوره تیک دهخوینیت، دهنگی بهرز دهکاتهوه له خویندنهوه تیدا، و سوننه ته خویندنهوه تیدا به (الأعلى) و (الغاشية)، یان (ق) و (القمر) بیت.

جا کاتیک سهلامی دایهوه دوو (خوتبه) دهدات بۆیان؛ وهک دوو وتاری ههینی، ته نها ئهوه نه بیت که تیدا باسی حوکه گونجاوه کان دهکات بۆ ئهوه کاته.

پیرۆزبایی جهژن:

هیچ گوناھی تیدا نییه پیرۆزبایی کردن بۆ جهژن به وتنی: (تَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكُمْ) (واته : خوا له ئیمه و ئیوه شی قبول بکات) و هاوشیوهی ئهوه.

سوننه ته له دوو جهژنه کهدا ته کبیرات بکریت:

[۱] ته کبیری په ها (مُطْلَق):

له مزگهوت و مال و بازار و له ههموو کاتیکدا.

[۲] ته کبیری به ستراره (مُقَيَّد):

له دوا ی پینج نوێزه فه رزه (له جهژنی قورباندا به تاییه تی).

کاتی ته کبیر:

[۱] له جهژنی په مهزان:

دهست پێ دهکات به ئاوابوونی خۆری کۆتا پۆژی په مهزان و کۆتایی دیت به نوێژی جهژن.

[۲] له جه‌ژنی قوربان:

ته‌کبیری په‌ها ده‌ست پی ده‌کات به‌ئاوابوونی خوری کوتا پوژی ذولقه‌عه‌.

و ته‌کبیری به‌ستراوه ده‌ست پی ده‌کات به‌ده‌چوونی فه‌جری پوژی عه‌ره‌فه‌.

و هه‌ردووکیان کوتایان دیت به‌ئاوابوونی خوری کوتا پوژی پوژانی ته‌شریق (۱۳ ی زولحیجه‌).

چەند پرسىيارىك بۇ خوئەنەر

[۱] پۇژوو فەرز كراوۋ تەنھا لەسەر ئوممەتى موخەممەد (صلى الله عليه وسلم) نەك ئوممەتانى پېشوو:

() راست. () ھەلە.

[۲] ئامانجى سەرەكى لە پۇژوو برىتييە لە بەدەستەينانى تەقوا: () راست. () ھەلە.

[۳] خوا پوخسەتى پۇژوو نەگرنى داوۋە بە نەخۇش و موسافىر لەگەل قەزاكردنەوۋە لە دواتردا:

() راست. () ھەلە.

[۴] كاتى پۇژوو لە دەرچوونى خۆرەوۋە تاكو ئاوابوونى خۆرە : () راست. () ھەلە.

[۵] شەوانى پۇژوو دروست نىيە تىيدا خواردن و خواردنەوۋە بخورىت : () راست. () ھەلە.

[۶] فەرمايشتەكەى خاى گەرە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ﴾ بەلگەيە لەسەر: () تايەتمەندى پۇژوو بۇ ئەم ئوممەتە. () ئاسانكارى لە ئەحكامەكانيدا. ()

نەسخ بوونەوۋەى پۇژوو ئوممەتانى پېشوو.

[۷] ئامانج لە پۇژوو كە لە ئايەتەكەدا باسكراوۋە برىتييە لە: () پىكخستنى جەستەيە. () راھىنانى نەفس

لەسەر برىستىتى. () بەدەستەينانى تەقوايە. () تەنھا زۆرى عىبادەت.

[۸] كىيە ئەوۋەى پوخسەتى پى دراوۋە بۇ پۇژوو نەگرتن لە پەمەزاندا؟ () ھەموو ئەوانەى ماندوو دەبن.

() نەخۇش و موسافىر. () ئەوۋەى حەزى بە پۇژوو نىيە. () تەنھا پىر.

[۹] كاتى دەستگرتنەوۋە (إمساك) دەست پى دەكات لە: () ھەلھاتنى خۆر. () بانگى بەيانى. ()

نيوۋەشەو. () دواى نوئىرى بەيانى

[۱۰] چىيە ئەوۋەى دروستە (موباحە) لە شەوى پۇژوودا؟ () تەنھا خەوتن. () خواردن نەك خواردنەوۋە.

() جىماع لەگەل ئافرەتان. () وازھىنان لە پارشپو.

[۱۱] پۆژوو شەرعیئرا لە مانگی () شەعبان، () ڕەمەزان، () شەھووال) لە سالی () ۲، () ۷، () ۳ ی کۆچی، و پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) () ۹، () ۵، () ۸ ڕەمەزان بە پۆژوو بوو.

[۱۲] ژمارە ی پۆژانی پۆژوو () پۆژانئیکی دیاریکراو، () پۆژانئیکی زۆر، () پۆژانئیکی دیاری نەکراو، و ئەو مانگیکە () کەم: ۳۰ پۆژ، () کەم: ۲۹ پۆژ، () کەم یان کەم دیت.

[۱۳] ئەوێ توانای پۆژووی نییە و فیدیە لە سەرە بریتیە لە: () موسافیر. () ساغ (صحیح). () پیر. () پەککەوتە (عاجز).

[۱۴] پۆژوو شکاندن دەبێت لە: () ئاوابوونی خۆر. () بانگی بەیانی. () نیوەشەو. [۱۵] پستە کە بگەیهنە بەوێ گونجاو لە گەلدا:

کَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ رَوْنُكَرْدَنه وە ی كورتی ماوێ پۆژوو..

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ لێچواندنی پەيوەندی هاوسەرگیری

فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ تەشریعی قەزاکردنەو.

هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ روونکردنەوێ ئەوێ کە پۆژوو عیبادەتئیکی کۆنە

[۱۶] بانگەواز بە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئاراستە کراو بۆ باوەرداران بە تاییەتی ئەک کەسانی تر: () راست. () هەلە.

[۱۷] هەر ئایەتئیک بە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ دەست پێ دەکات فەرمانئیک یان نەهیەک یان پێنایەکی شەری لەخۆ دەگرێت: () راست. () هەلە.

[۱۸] ئەم بانگەوازه بەلگەیه لەسەر پێژلێنان لە بانگراوان بە ئیمان: () راست. () هەلە.

[۱۹] هاتنی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ واتە حوکمە کە تاییەتە بە سەردەمی پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) تەنھا: () راست. () هەلە.

[۲۰] به ده ننگه وه چوونی ئەم بانگه وازه له ته واوی ئیپانه: () راست. () هه له.

[۲۱] بانگه وازی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به لگه یه له سه ر: () گشتی بۆ هه موو خه لکی. () پیزلینان و ئاگادار کردنه وه. () هه په شه و ترساندن. () ته نها هه والدان.

[۲۱] زۆربه ی جار ئەو ئایه تانه ی که ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تێدایه چی له خو ده گریت؟: () چیرۆکی پیغه مبه ران. () هه والی ئوممه ته کان. () چه ند حوکمیکی شه رعی. () ته نها وه سفی به هه شت.

[۲۲] له ئادابی مامه له کردن له گه ل بانگه وازی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾: () بیستنی به بی کرده وه. () ته ئویل کردنی به وه ی که له گه ل ئاره زوودا ده گونجیت. () گو یگرتن و به ده ننگه وه چوون. () دوا خستنی بۆ کاتیکی تر.

[۲۳] فه رمایشته که ی خوای گه وره: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به لگه یه له سه ر ئه وه ی ئیپان: () وته یه به بی کرده وه. () کرده وه یه به بی وته. () وته و کرده وه یه. () ته نها زانینی دله.

[۲۴] ئە گه ر گومانمان هه بوو له شتیک ئایا پۆژوو شکینه ره یان نا؛ ئەوا بنچینه نه شکاندنیه تی: () راست. () هه له.

[۲۵] هه رکه سییک پارشیو بکات ئەوا سوننه تی ئە نجام داوه ئە گه رچی له ناوه راستی شه ویش بیت:

() راست. () هه له.

[۲۶] سوننه ته پۆژووی پۆژی عه ره فه به په هایي (بۆ هه موو که س): () راست. () هه له.

[۲۷] که سی خو به خش (له پۆژووی سوننه ت) واجبه له سه ری ته واوی بکات: () راست. () هه له.

[۲۸] هه موو نه خوشییه ک پێگره له پۆژوو: () راست. () هه له.

[۲۹] زانایان - په حمه تی خوایان لیبیت - شیوازیان هه یه له ناوانی ده روازه کان (بابه کان)، وه ماناکه یه که،

به لام له وشه دا جیا وازه، جا له ده ستوێژدا ناوی ده نین (هه لوه شیپنه ره وه کان - نوا قض)، و له خوشۆردندا

(ھۆکارەکان - موجبات)، و لە باسی نوێژدا (بەتالکەرەووەکان - مېطلات)، وە لە پۆژوودا (پۆژوو شکینەرەکان - مفطرات)، وە لە ئیحرامدا (قەدەغە کراوەکان - محظورات): () راست. () ھەڵە.

[۳۰] ژمارە ی پایەکانی پۆژوو: () دووان. () سیان. () چوار.

[۳۱] حوکمی ھەر یەکیەک لەم کردەوانە ی خوارەووە بۆ پۆژووان باس بکە:

شوێنە کە	حوکمی کە ی	شوێنە کە	حوکمی کە ی
پۆژووی زەیسانی		خۆشۆردن	
پۆژووی پە ککەوتە		پۆژووی موسافیر	
خواردنی خوار لە کاتی کدا بە رۆژوو بوو		سیواک	
نیەتی پۆژووی ھینا دوای فەجر		بوخوور	
قەتەرە ی چاو		نوێژی تەراویح	
دەرزى ئازار شکین		عەمرە لە پەمەزان	
کە لە شاخ (حیجامە)		زیادە پەوی لە ئاو لە دەم پادان	
پشانەووە		ماچکردن	
قوتدانی لیک		تامکردنی خواردن	
ویسال بۆ دوو پۆژی لە سەر یە ک		دواخستنی قەزا بۆ پەمەزان	

	پۆژووی مانگی پەجەب		خەوتن
	پۆژووی دەھر (هەموو سالە کە)		پۆژووی پۆژی عەرەفە
	پۆژووی پۆژی هەینی		پۆژووی پۆژی گومان
	پۆژووی شەش رۆژ لە شەووال		پۆژووی پۆژی جەژن
	دەری موغەزی بۆ پۆژووان		پۆژووی پۆژانی تەشریق
	پۆژوو بەبج نیەت		پۆژووی مانگی موخەپەم
			پۆژووی منداڵ

لينكى كه نالّه كانى په یمانگای سوننه

[مَوْقِعُ مَعْهَدِ السُّنَّةِ:](#)



[رابطُ الفيس بوك:](#)



[رابطُ التلجرام:](#)



[رابطُ الانستغرام:](#)



[رابطُ التويتِر \(X\):](#)



[رابطُ الواتساب:](#)



[قناة اليوتيوب:](#)



[رابطُ تحميل الكُتُب:](#)

